

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
2. (hierna: de vreemdeling),
appellanten,

tegen de mondelinge uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 mei 2012 in zaak nr. 12/14664 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 30 april 2012 heeft de minister de vreemdeling opgedragen de Europese Unie onmiddellijk te verlaten (hierna: het terugkeerbesluit) en een inreisverbod tegen hem uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 24 mei 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep, zowel voor zover gericht tegen het terugkeerbesluit als tegen het inreisverbod, niet-ontvankelijk verklaard en voorts overwogen dat zij het beroepschrift voor zover gericht tegen het inreisverbod met toepassing van artikel 6:15 van de Awb ter verdere behandeling als bezwaarschrift zal doorzenden aan de minister. Het proces-verbaal van deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben zowel de minister als de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Deze hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. Bij besluit van 26 september 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Bij uitspraak van 5 november 2010 in zaak nr. 09/34861 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 30 november 2011 in zaak nr. 201011690/1/V2 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling die uitspraak bevestigd.
De vreemdeling heeft op 10 januari 2012 een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Op dezelfde dag heeft de vreemdeling die asielaanvraag ingetrokken.
Bij besluit van 30 april 2012 heeft de staatssecretaris de vreemdeling opgedragen de Europese Unie onmiddellijk te verlaten en een inreisverbod tegen hem uitgevaardigd.

In het hoger beroep van de vreemdeling betreffende het terugkeerbesluit

3. De vreemdeling klaagt in de enige grief dat de rechtbank, door zijn beroep tegen het terugkeerbesluit niet-ontvankelijk te verklaren, heeft miskend dat de staatssecretaris dat besluit niet onverplicht heeft genomen. Hij voert hiertoe onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 12 april 2012 in zaak nr. 201102602/1/V2 (www.raadvanstate.nl) aan dat hij als gevolg van zijn op 10 januari 2012 ingediende asielaanvraag rechtmatig verblijf heeft gehad en dat de staatssecretaris daarom gehouden was een nieuw terugkeerbesluit uit te vaardigen.

3.1. Zoals de Afdeling in de door de vreemdeling aangehaalde uitspraak van 12 april 2012 heeft overwogen is de staatssecretaris gehouden bij een afwijzing van een asielaanvraag opnieuw vast te stellen dat het rechtmatig verblijf, dat de vreemdeling in afwachting van de beslissing op die aanvraag had, was geëindigd en dus een terugkeerbesluit te nemen.

Daartoe heeft de Afdeling redengevend geacht dat uit Richtlijn 2008/115/EG van de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn), in het bijzonder artikel 3, vierde lid, volgt dat met het uitvaardigen van een terugkeerbesluit niet alleen een terugkeerverplichting binnen een daartoe, overeenkomstig artikel 7 van de Terugkeerrichtlijn, gestelde termijn wordt opgelegd, doch hiermee in de eerste plaats, vóórdat tot het opleggen van die terugkeerverplichting kan worden overgegaan, wordt vastgesteld dat het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal is of het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal wordt verklaard.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 oktober 2012 in zaak nr. 201208918/1/1V3; www.raadvanstate.nl) kan het bij wet van 15 december 2011, op 31 december 2012 in werking getreden (Stb. 2011, 663) artikel 62a, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) aan deze systematiek niet afdoen.

3.2. Als gevolg van de op 10 januari 2012 ingediende asielaanvraag heeft de vreemdeling rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000 gekregen. Uit hetgeen hiervoor onder 3.1 is overwogen volgt dat de staatssecretaris gehouden was een nieuw terugkeerbesluit te nemen, omdat opnieuw vastgesteld diende te worden dat het rechtmatig verblijf van de vreemdeling was geëindigd. Het terugkeerbesluit was derhalve niet onverplicht genomen, zodat de rechtbank het beroep daartegen ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.

De grief slaagt.

In het hoger beroep van de staatssecretaris betreffende het inreisverbod

4. De staatssecretaris klaagt in de enige grief dat de rechtbank het tegen het inreisverbod gerichte beroepsschrift van de vreemdeling ten onrechte krachtens artikel 6:15, tweede lid, van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift aan hem heeft doorgezonden.

4.1. De door de staatssecretaris in deze grief opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling reeds beantwoord bij uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3 (www.raadvanstate.nl). Uit overweging 2.3.6, derde alinea, van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft en waaraan de grief niet afdoet, bezien in verbinding met de hiervoor onder 2 weergegeven feiten en omstandigheden en hetgeen hiervoor onder 3.2 is overwogen, volgt dat tegen het inreisverbod rechtstreeks beroep openstond.

De grief slaagt.

5. De hoger beroepen zijn kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

6. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart de hoger beroepen gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 mei 2012 in zaak nr. 12/14664;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte proceskosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro) en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. van Goeverden-Clarenbeek, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

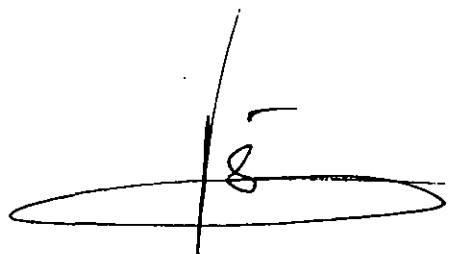
w.g. Van Goeverden-Clarenbeek
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2012

488.

Verzonden: 29 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser